

Spm. nr. US 31**Holger K. Nielsen (SF):**

Ministerens partifælle, Gitte Seeberg, har netop været i Mellemøsten på Vestbredden i Israel og er kommet hjem med nogle meget chokerende meldinger om situationen dernede. Hun siger bl.a. til Berlingske Tidende i dag: Det er et alvorligt problem, at Israel cementerer bosættelsespolitikken og bliver ved med at udvide bosættelserne, og det er et stort problem, at man på ingen måde efterlever køreplanen for fred. Det gør det meget svært at se en fredelig løsning på det her.

Til Ekstrabladet i går siger hun bl.a. følgende: Israelerne spiller dobbeltspil med omverdenen. På den ene side siger Israel, at man vil forhandle om oprettelse af en palæstinensisk stat, men faktisk er, at bosættelserne målrettet arbejder på at udvide deres greb over så store dele af Vestbredden, at det nærmest umuliggør en stat, hvor palæstinenserne ville kunne leve og forsørge sig selv.

Jeg vil godt høre, om ministeren har en kommentar til disse udtalelser fra Gitte Seeberg, og om de giver anledning til overvejelser i regeringen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Gitte Seeberg har da udtrykt sig på baggrund af sine ophold dernede, og hun har udtrykt sig overordentlig fornuftigt. Hun har udtrykt sig, således som hun har set tingene, så der er ikke grund til, der skulle være specielle overvejelser i regeringen.

Regeringen har tobenspolitikken. Den stiller krav til både Israel og palæstinenserne. Så det ændrer ikke noget som helst, og Gitte Seeberg lægger jo heller ikke op til, at der skal ændres noget som helst.

Det, som er det væsentlige nu, synes jeg, hvis jeg må gå videre til det væsentlige i fremdriften, er, at der er en mulighed for fra den 9. januar 2005 at få en præsident på plads, som kan gå ind i forhandlinger med Israel om Gaza. Den ene side er tilbagetrækningen, men vi er jo alle sammen interesseret i, at det foregår på en rolig og ordentlig måde. Også videreførelsen i overensstemmelse med køreplanen er vigtig, så vi får 1967-grænserne som grundlag. Der er samtidig også optræk til en fredskonference – jeg tror, man taler om den 25. januar 2005 – og Israel har altså lovet at hjælpe til med valget og er også positiv over for fredskonferencen.

Så jeg synes ikke, at situationen nu kalder på, som vi også har haft en folketingsdebat om for nylig, at vi pludselig foretager ensidige skridt over for en af parterne. Tværtimod skal vi hjælpe begge parter frem ad forhandlingssporet nu.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er jo et svar, som skuffer mig, må jeg sige, for det, som ministerens partifælle, EU-parlamentarikerens Gitte Seeberg, siger, er jo, at det er Israel, der er problemet i det her. Det, hun er rystet over, er, hvordan den israelske regering ydmyger folk og umuliggør et ordentligt liv for almindelige palæstinensere, og, som hun siger til Berlingske Tidende, at man på ingen måde efterlever køreplanen for fred.

Det er da et problem for hele den strategi, som den danske regering og ikke mindst ministeren har stået for, og derfor må det give anledning til en kommentar. Er ministeren enig med Gitte Seeberg i, at Israel ikke efterlever køreplanen for fred, at Israel er hovedproblemet, eller er ministeren ikke enig med sin partifælle i det?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan da ikke stå her og hævde, at Israel så lidt som palæstinenserne efterlever køreplanen for fred. Det har Gitte Seeberg da fuldstændig ret i. Den efterleves ikke af nogen som helst. Den er ikke kommet ret mange linjer ned på side 1 i virkelighedens verden. Det er jo det, som alle nu taler om, nemlig at den skal på plads igen. Det er derfor, at Blair er så aktiv, fordi han også bygger på køreplanen for fred. Så vi er enige om, at den skal på skinner igen. Vi har muligheden i januar. Lad os gribe den.

Kl. 12.30

Så er der det næste: om Israel er hovedproblemet. Det mener jeg er for enkelt at sige. Israel er et problem i den måde, de behandler palæstinenserne på, sådan som vi jo også har protesteret imod ved flere lejligheder. Det er en rigtig konstatering fra Gitte Seebergs side. Men til at gøre det til det eneste problem mener jeg der er langt, for Hamas har stadig væk som formål at forhindre Israels eksistens. Det er jo også derfor, Hamas ikke vil gå ind i valget den 9. januar, men har sagt til sine medlemmer, at de skal blive væk, for det er ikke en regering, der skal forhandle med Israel, Hamas vil have. De vil have en situation, hvor Israel ikke eksisterer.

Det er jo altså også et meget stort problem. Så jeg synes, vi har to store problemer og ikke kun et.